

έπενδρογησαν πολὺ ἐπὶ τῶν γῆθων, τῆς θρησκείας καὶ τῶν γνώσεων τῶν Ἑλλήνων. Ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τούτων τῶν ἀποικιῶν δύναται τις νὰ χρονολογήσῃ τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἑλλάδος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινωνικῆς τάξεως, κατατραφείσης ὑπὸ τῶν Πελασγῶν καὶ Καρῶν.

Οὐεν̄ ἔκτοτε ἡ συγκοινωνία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ασίας ἀπέβη ἀξιολογωτέρα. Οἱ Μίνως διαβάς εἰς τὴν Κρήτην, ὑπῆρξε νομοθέτης καὶ βασιλεὺς, κατέρτισε στόλον, ἐδίωξε τοὺς Κᾶρας καὶ ἤλευθέρωσε τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀπὸ τῶν τελευταίων λειψάνων τῆς ἐκείνων κατακτήσεως. Οἱ Κάδμος ἢ Κεδέμ, ἐστερεώθη ἐν Βοιωτίᾳ καὶ ἐθεμελίωσε πρὸς ἀνάμνησιν τῶν Θηθῶν τῆς Αἰγύπτου νέαν ὁμώνυμον πόλιν.

Τὴν μικρὰν Ασίαν ἤρχισαν νὰ ἐπισκέπτωνται τότε συγγνότερον Ἑλληνες, ἐξ ὧν πολλοὶ, οἷον ὁ Εὔμολπος καὶ ὁ Ὁρφεὺς, ἔφερον ἐκ τῆς Χαλδαίας καὶ Αἰγύπτου μετὰ τῆς μυστηριώδους λατρείας τῆς πατρίδος αὐτῶν, γνώσεις τινὰς ἐπιστημῶν, καλῶν τεγγῶν καὶ πρὸ πάντων τῆς μουσικῆς.

Η συνάρτεια αὗται μετὰ τῶν ἀνατολικῶν